

நீதியுள்ள வாழ்க்கைக்கான ஞானம்

இய்வுநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: சங்கீதம் 119:1-16; சங்கீதம் 90; யோவான் 3:16; சங் 95:7-11; சங்கீதம் 141; சங்கீதம் 128.

மனத வசனம்: ‘நாங்கள் ஞான இருதயமுள்ளவர்களாகும்படி, எங்கள் நாட்களை எண் னும் அறிவை எங்களுக்குப் போதித்தருஙோம்’ சங்கீதம் 90:12.

தேவகிருபையே பாவ மன்னிப்பை அருளாகிறது; மனந்திருந்தி, விசுவாசத் துடன் வாழ்த்துவங்குகிற பாவிக்குள் புதிய இருதயத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறது.

தேவ வார்த்தை நீதியான வாழ்க்கைக்கு ஆலோசனை வழங்குகிறது. சங் 119:9-16. கட்டளைகளை கிரியைத்துவச் செயலாகக் கைக்கொள்ளாமல், தேவ ணோடு நெருக்கமான உறவாலும், வாழ்க்கையில் ஆசீர்வாதங்கள் நிறைந்திருப்பதாலும் கைக்கொள்ள ஆரம்பிப்போம். சங் 119:1, 2; சங் 128.

ஆனாலும், நீதிமான்களுக்கும் கூட வாழ்க்கையில் சோதனைகள் இல்லாமல் இருப்பதில்லை. சில சமயங்களில், பாவத்தின் வஞ்சகத் தன்மையால் நீதி மான்கள் சோதிக்கப்படலாம். சங் 141:2-4. ஏன், அதில் விழவும் நேரிடலாம். தம் பின்னைகளின் உண்மைதன்மை (அல்லது உண்மையற்றதன்மை) வெளிப்படும் படி அந்தச் சோதனையின் நாட்களை தேவன் அனுமதிக்கிறார். தேவபின்னைகள் தேவனுடைய ஆலோசனைகளுக்கும் அறிவுரைகளுக்கும் சொல்கொடுத்தால், அவர்களது விசுவாசம் சுத்திகரிக்கப்படும்; கர்த்தருக்குள் அவர்களது நம்பிக்கை பெலப்படும். நீதியான வாழ்க்கைக்கான ஞானமானது சோதனைகளுக்கும் சவால் களுக்கும் மத்தியில் தேவ ணோடு வாழ்க்கையின் அனுபவங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. எனவே, நாம் ஞான இருதயமுள்ளவர்களாகும்படி, நம் நாட்களை எண் னும் அறிவை நமக்குப் போதிக்கவேண்டும் என்கிற ஜெபமானது (சங் 90:12), தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ நம்மை அர்ப்பணிப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது.

2024 பெப்ரவரி 24 வகும்புக்காகச் சடிக்கவேண்டிய மாடம்

உமது வாக்கை இருதயத்தில் வைத்துவைத்தேன்

நாம் எவ்வாறு தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும், அவ்வாறு கைக்கொள்வதால் கிடைக்கிற ஆசீர்வாதங்கள் என்ன? சங்கீதம் 119:1-16, 161-168.

வேதாகமம் அனுதினவிசுவாச வாழ்க்கையை தேவனுடைய நீதியின் பாதையில் செல்லுகிற புனிதப்பயணத்திற்கு ('நடக்கிற') ஒப்பிடுகிறது. 'கர்த்தருடைய வேதத்தின்படி' நடப்பதும் (சங் 119:1), அவரது 'சமுகத்தின் வெளிச்சக்தில்' நடப்பதும் (சங் 89:15) விசுவாச வாழ்க்கையாகும். இந்த இரண்டும் வெவ்வேறு அனுபவங்கள் அல்ல. தேவனுடைய முகத்தின் வெளிச்சக்தில் நடப்பது என்றால், அவரது பிரமாணங்களை முக்கியப்படுத்துவது என்று அர்த்தம். அதுபோல் 'கர்த்தருடைய வேதத்தின்படி' நடப்பது என்றால், முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரைத் தேடுவது. சங் 119:1, 2, 10.

நீதியான வாழ்க்கையைத்தான் சங்கீதங்கள் 'உத்தம மார்க்கம்' என்கின்றன. சங் 119:1. 'உத்தமம்' என்றால், தேவனுக்கு பிரியமான 'பழுதற்ற' பலி என்று அர்த்தம். யாத் 12:5. அதுபோல, ஜீவனுள்ள பலியாக வாழ்கிற ஒரு நீதிமான் (ரோமா 12:1), பாவத்தின் மேலான ஆசையால் கறைப்பாமல் இருக்கவேண்டும். தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கைதான் 'உத்தமமான வழி'; அது சரியான திசையில் செல்லுகிற தேவனுக்கு பிரியமான வாழ்க்கையாகும். சங் 101:2, 6; மேலும் பார்க்கவும் சங் 18:32.

தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வது, சட்டரீதியாக தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வது அல்ல. மாறாக, சரி-தவறு, நன்மை-தீமைஇடையேயான வித்தியாசத்தை அறிந்த 'நந்துத்தியான' வாழ்க்கை முறை. சங் 111:10; 1நாளா 22:12. எனவே, வெளிப்புற செயல்கள் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த மனிதனிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும். 'உத்தம்' தன்மையும், முழு இருதயத்தோடு தேவனைத் தேடுவதும், அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதும் வாழ்க்கையில் பிரிக்கமுடியாத மனநிலைகளாகும். சங் 119:1, 2.

தேவனுடைய சித்தத்தின் வெளிப்பாடுதான் அவரது பிரமாணங்கள். ஞானத்தைப் பெறவும், விடுதலையோடும் சமாதானத்தோடும் வாழவும் அவை மக்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. சங் 119:7-11, 133. தேவனுடைய பிரமாணமானது அவருடைய உண்மைதன்மையை உறுதிசெய்வதால், சங்கீதகாரன் தேவனுடைய பிரமாணத்தில் பிரியப்படுகிறார். சங் 119:77, 174.

'உம்முடைய வேதத்தை நேசிக்கிறவர்களுக்கு மிகுந்த சமாதானமுண்டு; அவர்களுக்கு இடறவில்லை' சங் 119:165. இடறல் என்பது ஒழுக்கத் தோல்வி யைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சங்கீதகாரனுடைய கால்களுக்கு தீபமாக இருந்த தேவவசனம் (சங் 119:105), பாவச்சோதனைகளிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கிறது. சங் 119:110.

தேவவார்த்தையின் வல்லமையை கிறிஸ்து எவ் வாறு தம் வாழ்க்கையில் எடுத்துக் காட்டினார்? மத் 4:1-11. தேவனுடைய கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப் படிகிற இருதயத்திலிருந்து புறப்படுகிற வல்லமை பற்றி ஜிதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது?

நாட்களை எண்ணும் அறிவை போதித்தருளும்

மனிதனின் இக்கட்டான நிலை என்ன? சங்கீதம் 90; 102:11; 103:14-16.

விழுந்துபோன மனிதனின் வாழ்க்கை, நித்தியத்தின் பின்னணியில், நீராவி போன்றது. தேவனுடைய பார்வையில் ஆயிர வருடமானது, மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரம் மட்டுமே நீடிக்கிற ‘இராச்சாமம்’ போன்றது. சங் 90:4. தெய் வீக்காலத்துடன் ஒப்பிடும்போது மனிதனின் வாழ்நாள்சீக்கிரம் கடந்துபோகிறது. சங் 90:10. மனிதர்களில் பெலவான்கள்கூட தாவரங்களில் மிகவும் பெலவீன மானவை போன்றவர்களே. சங் 90:5,6; சங் 103:15,16. அந்தக் குறுகிய வாழ்நாளும்கூட வருத்தம் நிறைந்திருக்கிறது. சங் 90:10. கடவுள்நம்பிக்கையற்ற வர்களும்கூட, நித்திய வாழ்க்கை இருப்பதையும், அதில் தங்களுக்கு இடமில்லாத ததையும் அறிந்து, வாழ்க்கை குறுகியதென துக்கித்து, புலம்புகிறார்கள்.

தேவன் சிருஷ்டிகராக தம் மக்கள்மேல் காட்டுகிற அக்கறையை பின்னணி யாக வைத்துதான் மனிதனின் இக்கட்டான நிலைபற்றி சங்கீதம் 90 பேசுகிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக தேவன்தாம் தம் மக்கள் வாசம்பண்ணுகிற இடமாக இருந்து வருகிறார். சங் 90:1,2. ‘அடைக்கலம்’ என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தை மாஆன். அது கர்த்தர் தம் மக்களுக்கு புகலிடமாக இருப்பதைச் சித்திரிக்கிறது. சங் 91:9.

தேவன் தம் நீதியான கோபத்தைக் காண்பியாமல், தம் கிருபையை நாள் தோறும்புதுப்பிக்கிறார். ‘உமதுகோபத்தின்வல்லமையை...அறிந்துகொள்ளுகிற வன் யார்?’ என்று சங்கீதக்காரன் கேட்கிறார். சங் 90:11. பாவத்திற்கு எதிரான தேவகோபத்தை முழுமையாக எதிர்கொண்டவர் எவருமில்லை, எனவே மனிதர்கள் மனந்திரும்புவதற்கும், நீதியான வாழ்க்கைக்கான ஞானத்தைப் பெறுவதற்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

வேதாகமத்தில் ஞானம் என்பது புத்திக்கூர்மையை அல்ல, தேவன்மீதான பயபக்தியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ‘நம் நாட்களை எண்ணுகிற’ அறிவுதான் நமக்கு தேவையான ஞானம். சங் 90:12. நம் நாட்களை நாம் எண்ணமுடிந்தால், அவை குறுகியவை என்று அறிந்துகொள்ளலாம். ஞானமாக வாழ்வதென்றால், வாழ்க்கை கடந்துபோவதை உணர்ந்து, அதனால் விசவாசத்திற்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் நேராக வழிநடத்தப்படுவது. இந்த ஞானத்தை மனந்திரும்புதல் மூலமாகவும் (சங்கீதம் 90:8,12), பாவமன்னிப்பு, மனதுருக்கம், இரக்கம் ஆகிய தேவனுடைய ஈவுகள் மூலமாகவும் மட்டுமே பெறுகிறோம். சங் 90:13,14.

நம் அடிப்படை பிரச்சனைக்கு நாம் மனிதர்களாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது அல்ல, பாவமும், அந்தப் பாவம் நம் உலகத்திற்குள் கொண்டுவந்த சாபமும் காரணமாகும். பாவத்தின் அழிவுகரமான விளைவுகளை எல்லா இடங்களிலும் எல்லா நபர்களிலும் காணமுடிகிறது. இயேசுவுக்கு ஸ்தோத்திரம்! மனிதனின் இக்கட்டான நிலையைப் போக்க அவர் வழியுண்டாக்கினார். யோவான் 1:29; 3:14-21. இல்லையென்றால், நமக்கு எந்த நம்பிக்கையும் இருந்திருக்காது.

நம் வாழ்க்கை எவ்வளவு வேகமாகக் கடந்தபோனாலும், இயேசுவில் நமக்குள் வாக்குறுகி என்ன? யோவான் 3:16. அவரில்லாமல் நமக்கு என்ன நம்பிக்கை இருக்கும்?

காந்தருடைய சோதனை

பின்வரும் வசனங்களின்படி தேவனுடைய சோதனையில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது என்ன? சங்கீதம் 81:7,8; சங்கீதம் 95:7-11; சங்கீதம் 105:17-22.

மேரிபா என்கிற இடத்தில், தேவனுடைய உண்மைதன்மையையும், தங்கள் தேவைகளைச் சந்திக்க அவர் வல்லவர்தானா என்பதையும் இஸ்ரவேலர் கள் சோதித்தார்கள். யாத் 17:1-7; சங் 95:8,9. சங்கீதம் 81 அதை அப்படியே திருப்பிப்போட்டு, அது தேவன் இஸ்ரவேலைச் சோதித்த சமயமெனக் கூறுகிறது. சங் 81:7. மக்கள் தேவனை நம்பாமலும், அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் (சங் 81:11) தேவனுடைய அந்தச் சோதனையில் தோற்றார்கள்.

மேரிபா பற்றிக் குறிப்பிடுவது இருமடிப்பு செய்தி ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. முதலாவது, தேவ மக்கள் முந்தின தலைமுறையினரின் தவறுகளை மீண்டும் செய்யக்கூடாது. மாறாக, அவர்கள் தேவனை நம்பி, அவருடைய வழியில் நடக்கவேண்டும். சங் 81:13. இரண்டாவது, மக்கள் அந்தச் சோதனையில் தோற்றாலும், அவர்கள் இக்கட்டில் இருந்தபோது, அவர்களைக் காப்பாற்ற தேவன் வந்தார். சங் 81:7.

யோசேப்பின் எதிர்காலம் பற்றி தேவன் முன்னுரைத்ததை அவர்நம்புகிறாரா என்று சோதிக்கும்படி பாடுகளை தேவன் பயன்படுத்தினதாக சங்கீதம் 105 காட்டுகிறது. சங் 37:5-10; சங் 105:19. வசனம் 19இல் வருகிற ‘புடமிட்டது’ என்பதற்கான எபிரேயச் சொல் ட்ஸராப்; ‘குத்திகரித்தல்’, ‘அசுடு நீக்குதல்’ என்று அர்த்தம். எனவே, யோசேப்பின் விசுவாசத்தை தேவன் சோதித்ததற்கான நோக்கம், அவருடைய வாக்குறுதியில் ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் அதை அகற்றுவதும், தேவனுடைய வழிநடத்துதலில் யோசேப்பின் நம்பிக்கையைப் பெலப்படுத்துவதுமாகும். இதில் வெளிப்படுவதுபோல வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துவதுமாகும். சங் 105:20-22.

ஆனால் தேவனுடைய ஆலோசனையைப் புறக்கணிக்கும்போது, பிடிவாதம் அதிகரிக்கிறது; இருதயக்கடினம் அதிகமாகிறது.

“தம் கட்டளைகளுக்கு கேள்விகேட்காமல், உடனடியாகக் கீழ்ப்படிய தேவன் விரும்புகிறார்; ஆனால் சாத்தானுடைய வஞ்சகங்களால் மனிதர்கள் முடங்கினவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவன் சாக்குப் போக்குகளை பிரயோகித்து, தயக்கங்களை தனக்கு சாதகமாக்கி, ‘நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை’ என்று தோட்டத்தில் ஏவாளிடம் சொன்னதைச் சொல்லுகிறான். கீழ்ப்படியாமை குற்றம் செய்கிறவரின் மனசாட்சியை கடினப்படுத்துவதோடு, மற்றவர்களின் விசுவாசத்தையும் கெடுக்க முனைகிறது. முதலில் பார்வைக்கு மிகவும் தவறாகத் தோன்றுகிற காரியங்கள், எப்போதும் அவர்களுக்குமுன் இருப்பதால் அவ்வாறு தெரிவதை படிப்படியாகக் குறைக்கின்றன; இறுதியில் அது உண்மையில் பாவம்தானா என்று கேள்வி எழுப்பி, தங்களை அறியாமலேயே அதே தவறுக்குள் விழுகிறார்கள்”.

பாவம் இருதயத்தைக் கடினமாக்குவதில் உங்களுடைய அனுபவம் என்ன? அத்தகைய எண்ணங்கள் எழுவது, நாம் கீழ்ப்படிவதற்கான வல்லமையைக் கொடுக்கிற சிலுவையை நோக்கி நம்மை ஏன் ஒட்ச்செய்ய வேண்டும்?

துன்மார்க்க பாதையின் திருக்கு

சங்கீதம் 141இல், சங்கீதக்காரன் எதற்காக ஜெபிக்கிறார்? உள்ளிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் வருகிற சோதனைகளிலிருந்து பாதுகாக்கும்படியான ஜெப மாக சங்கீதம் 141 இருக்கிறது. துன்மார்க்கரால் சங்கீதக்காரனுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருந்தது மட்டுமென்றி (சங் 141:9,10), துன்மார்க்கர் போலவே நடந்துகொள்ள வும் சோதிக்கப்பட்டார். முதலாவது, பேச்சில் கட்டுப்பாடின்மை; அதனால்தான் தன் உதடுகளின் வாசலைக் காத்துக்கொள்ளுமாறு ஜெபிக்கிறார். சங் 141:3. வேதாகம காலங்களில் வாசல்களுக்கு காவல் போட்டு, நகரங்களைப் பாதுகாத்த காட்சியை இது முன்வைக்கிறது.

தேவனுடைய பிள்ளை நீதிமானின் ஆலோசனைக்குச் செவிசாய்ப்பாரா அல்லது துன்மார்க்கரின் நயவஞ்சகங்களில் வீழ்வாரா என்கிற சோதனையும் ஏற்பட்டிருந்தது. சங் 141:4,5. தன் இருதயம்தான் மிகப்பெரிய அச்சுறுத்தலாக இருப்பதாக சங்கீதக்காரன் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; ஏனென்றால் அங்குதான் உண்மையான யுத்தமே நடக்கிறது. முழு நம்பிக்கையோடும் அர்ப்பணிப்போடும் இடைவிடாமல் ஜெபிப்பதுதான் பாவச்சோதனையிலிருந்து தேவபிள்ளையைப் பாதுகாக்கமுடியும். சங் 141:2.

பாவத்தூண்டுதலின் படிப்படியான வளர்க்கி மற்றும் தந்திரமான தன்மை பற்றி சங்கீதம் 1:1; சங்கீதம் 141:4இல் எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது?

பாவத்தூண்டுதலின் படிப்படியாக வளருகிற இயல்பை சங்கீதம் 141:4 சுட்டிக்காட்டுகிறது. முதலாவது, இருதயம் தீமைக்கு நேராக இணங்குகிறது. இரண்டாவது, தீமைகளை நடப்பிக்கிறது (நடப்பித்தல் என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தைக்கு அடிக்கடி ஈடுபடுதல் என்று அர்த்தம்). மூன்றாவது, இருதயம் துன்மார்க்கரின் ருசியினால் பதார்த்தங்களைச் சாப்பிடுகிறது; அதாவது, அவர்களுடையதீய நடத்தைகளை மனதிற்கு இனியவைகளாக ஏற்றுக்கொள்கிறது.

அதுபோல சங்கீதம் 1:1இல், தேவபிள்ளை கர்த்தருடைய வழியில் நடக்காமல், துன்மார்க்கரோடு நடக்கவும், பாவிகளின் வழியில் நிற்கவும், இறுதியாக பரியாசக்காரர் ரோடே உட்காரவும் பாவத்தூண்டுதல் உண்டாகிறது. பாவிகள், துன்மார்க்கர், பரியாசக்காரர்: இவர்களைப் போல நாம் இருக்கக்கூடாது; கர்த்தரிடமிருந்து அவை நம்மை வழிவிலக்க அனுமதிக்கக்கூடாது.

பாவத்தூண்டுதல் படிப்படியாக வளர்ந்து, மயக்கி, தந்திரமாகப் பிடிப்பதை இந்தச் சங்கீதங்கள் விவரிக்கின்றன; எனவே, கர்த்தரை முழுவதுமாகச் சார்ந்திருப்பது மட்டுமே ஒருவருக்கு வெற்றியைப் பெற்றுக்கொடுக்க முடியும். பாவத்தூண்டுதலில் இருக்கும்போது, என்ன வார்த்தைகளைப் பேசகிறோம், என்ன வார்த்தைகளைக் கேட்கிறோம் என்பது முக்கியமானது. துன்மார்க்கரின் முடிவையும் நீதிமான்களின் முடிவையும் பார்க்கும்போது, தேவளிடமிருந்து நாம் ஞானத்தைத் தேட அது நம்மைத் தூண்டவேண்டும். சங் 1:4-6; சங் 141:8-10.

இரண்டு சங்கீதங்களிலும், முடிவில் தேவபிள்ளைகள் நீதிமான்களாகத் தீர்க்கப்படப் போகி றார்கள். எனவே விசுவாசிகள் பொறுமையோடே தேவனை நம்பி, அவருக்காகச் காத்திருக்க வேண்டும்.

உயிரோடிருக்கிற நீதிமான்களின் ஆசீர்வாதங்கள்

கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிறவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள ஆசீர்வாதங்கள் என்ன? சங்கீதம் 1:1-3; சங்கீதம் 112:1-9; சங்கீதம் 128.

கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிறவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள பல ஆசீர்வாதங்களில், சமாதானம்தான் மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதம். சங்கீதம் 1, நீதிமான்களைச் சுட்டிக்காட்ட நீரோடைகளின் ஓரமாய் நடப்பட்டஒரு மரத்தை உவமான மாகப் பயன்படுத்துகிறது; அது தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தந்து, இலையுதிராமல் இருக்கிற மரத்தைப் போலிருக்கிறது. சங் 1:3; எரே 17:7,8; எசே 47:12. சகல ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஆதாரத்தை இந்த உவமானம் அடையாளம் காட்டுகிறது; அது தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் அவரோடு வாசம்பண்ணுவதும், தேவனோடு தடையற்ற, அன்பான உறவை அனுவிப்பதும் ஆகும். துன்மார்க்கர் பதர் போன்றவர்கள்; அவர்களுக்கு நிலையான வாழ்வேரா, இடமோ, எதிர்காலமோ இல்லை; ஆனால் நீதிமான்கள் ஆழமாய் வேர்விட்டு கனிதருகிற மரமாக தேவன்னடையில் நித்தியமாக வாழுவார்கள்.

மேசியாவினுடைய ராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களை சங்கீதம் 128:2,3 கூறுகிறது; அங்கே அவனவன் தன்னன் திராட்சுச்செடியின் நிழலிலும், தன்னன் அத்தி மரத்தின் நிழலிலும் உட்காருவான்; அது சமாதானத்தையும் செழிப்பையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மீகா 4:4. எருசலேமின் சமாதானம் என்பது மேசியா மீது நம் பிக்கை வைப்பதிலுள்ள ஆசீர்வாதமாகும். சங் 122:6-8; சங் 128:5,6. அவர்தீமைக்கு முடிவு கட்டி, உலகத்தில் மீண்டும் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்துவார்.

“வேதாகமத்தில் இரட்சிக்கப்பட்டோரின் சுதந்தரம் ‘ஓரு தேசம்’ எனப் படுகிறது. எபிரெயர் 11:14-16. அங்கே பராலோக மேய்ப்பன் தன் மந்தையை ஜீவத் தண்ணீருள்ள நீருற்றுக்கஞ்சு வழிநடத்துகிறார். ஜீவவிருட்சம் மாதந்தோறும் தன் கனியைக் கொடுக்கிறது; அந்த மரத்தின் இலைகள் ஜனங்கள் ஆரோக்கிய மடைகிறதற்கு ஏதுவானவைகள். கண்ணாடிபோன்ற தெளிவான நீரோடைகள் எப்போதும் ஓடிக்கொண்டேஇருக்கின்றன; அவற்றின் அருகே அசைந்தாடுகிற மரங்கள், கர்த்தரால் மீட்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆயத்தமாக்கப்பட்டபாதைகளுக்கு நிழல்கொடுக்கின்றன. அங்கே பரந்துவிரிந்த சமவெளிகளின் ஓரங்களில் அழகான குன்றுகள் உயர்ந்துநிற்கின்றன; அவற்றின் உயரமான சிகரங்களுக்கு பின் னால் தேவனுடைய பர்வதங்கள் தென்படுகின்றன. அமைதியான அந்தச் சமவெளிகளில், அந்த வற்றாத நீரோடைகளுக்கு அருகே, வெகுகாலமாக யாத்ரீகர்களாக அலைந்துதிரிந்த தேவ மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் குடியிருப்பார்கள்”¹.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை குறித்த நம்பிக்கை நிறைவேறுவதையும், புதிய உலகத்தின் சிருஷ்டிப்பையும் பற்றி புதிய ஏற்பாடு விவரிக்கிறது. மத் 26:29; வெளிப்படுத்தல் 21. எனவே, நீதிமான்கள் இந்த வாழ்க்கையிலேயே அநேக ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிற போதிலும், தேவதயவின் நிறைவை தேவராஜ்யம் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்படும்போது பெறப்போகிறார் கள்.

சிலுவையும் அங்கே நிறைவேறியவையும் எவ்வாறு தேவன் நமக்கு வைத்திருப்பதாக புதிய ஏற்பாடு சொல்லுகிற வாக்குறுதிகளுக்கு அச்சாராமாக இருக்கின்றன? அந்த வாக்குறுதிகளிலிருந்து எவ்வாறு இப்போதே நாம் ஆறுதலைப் பெறமுடியும்?

மேலும் படிக்க:

இன்றைய காலங்களில், சந்தோஷமான வாழ்க்கையை விரும்புகிற அளவுக்கு ஞானத் தைப்பெற்றுக்கொள்வதில்லை விரும்புவதில்லை. ஞானத்தைவிடமகிழ்ச்சியையக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தேவபக்திக்கேற்ற ஞானமில்லாமல் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியான, நிறைவான வாழ்க்கையை வாழ்வது முடியுமா? முடியாது என்று சங்கீதம் சொல்லுகிறது. ஞானமா மகிழ்ச்சியா என்கிற தேர்வு நமக்குமுன் வைக்கப்படாதது நல்ல செய்தி. ஆனால் தேவபக்திக்கேற்ற ஞானம் மெப்யான மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது.

‘நடை’ என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தையின் பன்மை வடிவம் ஆஷூரா; ‘மகிழ்ச்சி’ என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தை அஷ்஬ேர. இரண்டும் கிட்டத்தட்ட ஒன்றுபோல் ஒலிக்கின் றன். இதில் ஒரு முக்கிய செய்தி உள்ளது. தேவபாதையில் செல்கிற ‘நடைகள்’ ஒருவரை ‘மகிழ்ச்சியான’ வாழ்க்கைக்கான தேவனுடைய பாதையில் வழிநடத்துகின்றன. சங் 1:1; சங் 17:5; சங் 37:31; சங் 44:18; சங் 89:15; சங் 119:1. வேதாகமத்தில், ஞானமோ மகிழ்ச்சியோ கருத்துகளாக அல்ல, உண்மையான வாழ்க்கை அனுபவமாக முன்வைக்கப்படுகின்றன.

“நமக்குமுன் தேவன் வைத்துள்ள மகிழ்ச்சியான சம்ஹாங்களுக்காக தேவனை ஸ்தோத்தரியுங்கள். அவர் அன்பை உறுதிப்படுத்துகிற பாக்கியமான நிச்சயங்களை ஒன்றுகுவித்து, அவற்றையே மீண்டும்மீண்டும் நினைத்துப் பார்ப்போமாக: ‘தேவ குமாரன் தம் பிதாவின் சிங்காசனத்தை விட்டு இறங்கி வந்தது: மனிதர்களைச் சாத்தானுடைய வஸ்ஸமையிலிருந்துமீப்பதற்காக, அவர் மனிதன் ஆனது; நமக்காக அவர் வெற்றி பெற்றது; பாலோகத்தை மனிதருக்குத் திறந்து காண்பித்தது; தேவன் தம் மகினமையை வெளிப்படுத்துகிற சந்திதி ஸ்தானத்தை மனித பார்வைக்குத் திறந்துவைத்தது; பாவத்தால் அழிவின் குழிக்குள் தள்ளப்பட்ட மனித இனத்தைத் தூக்கிடுத்து, எல்லாம் கடந்த தேவனோடுமீண்டும் தொடர்பைற்படுத்தியது; நமக்கு வந்த சோதனையில் நம் மீப்பர்மேல் நமக்குள்ள விகவாசத்தால் நாம் வெற்றிபெற்றது; கிறிஸ்துவின் நீதியாகிய வஸ்திரத்தால் நாம் மூடப்பட்டது; அவருடைய சிங்காசனத்திற்கு நாம் உயர்த்தப்பட்டது’ போன்ற காட்சிகளையே நாம் தியானிக்க வேண்டு மென்று தேவன் விரும்புகிறார்.”

கலந்துகரையாடக் கேள்விகள்

- 1 தேவ வார்த்தை வெறும் ஆலோசனையாக மட்டுமல்லாமல் ஒருவருடைய மகிழ்ச்சி யின் ஆதாரமாகவும் எவ்வாறு மாறுமடியும்? தேவ வார்த்தையை உட்கொள்வது என்றால் வார்த்தையாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவிப்பது என்பதின் அர்த்தம் என்ன? யோவான் 1:1; யோவான் 15:5, 7.
- 2 மனதறிந்து, தொடர்ச்சியாக மனிதர்கள் தேவ போதனையைப் புறக்கணிக்கும்போது என்னவாகிறது? சங்கீதம் 81; சங்கீதம் 95. ஏன் அவ்வாறு நடக்கிறது?
- 3 நீதிமானின் ஆலோசனையைவிட துண்மார்க்கரின் வழி சிலசமயம் இச்சிக்கத்தக்கதாகத் தோன்றுவதற்கு காரணம் என்ன? சங்கீதம் 141. அதாவது, துண்மார்க்கர் பெரும்பாலும் செழித்திருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது; இதற்கு நாம் எவ்வாறு அர்த்தம் காணலாம்?

ஓய்வுநர் மிரியாவிடை விருந்து: பகுதி 4

ஆண்ட்டிரூ மெக்செஸ்னி

செகுலே ஞானஸ்நானம் பெற்று இரண்டு வாரத்திற்குள் போஸ்ஸியா போர் தொடங்கியது. போஸ்ஸியா மற்றும் ஹூர்சிகோவினாவில் செகுலே படித்து வந்த உறைவிடப்பள்ளி மிலிருந்து தப்பியோடு, 15 நாட்கள் ஓளிந்து வாழ வேண்டியதாயிற்று.

தன் சாமான்களை எடுப்பதற்காக அவன் மீண்டும் விடுதிக்கு வந்தபோது, கட்டிடத்தை வீரர்கள் சேதப்படுத்தியிருந்தார்கள். சத்தியத்தை அறியும் வகையில் அவன் சேகரித்து வைத்திருந்த சில ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை வீரர்கள் அவனுடைய அறையின் மத்தியில் கொட்டி, தீவைத்திருந்தார்கள். அவனுக்கிருந்த அனைத்தும் தொலைந்துபோயின. மாண்டி னிக்ரோவில் இருந்த தன் சொந்தக் கிராமத்திற்குக் கீழுமினான்.

செகுலே செவந்த்-டே அட்வெண்டிஸ்ட் சபையில் சேர்ந்த செய்தி அவனுடைய குடும்பத் தினருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவன் இறைச்சி சாப்பிட மறுத்த காரணம் அப்பாவுக்குப் புரிய வில்லை; அவனை ஒரு முருந்துவரிடம் அழைத்துச் சென்றார். அவனுக்கு யாராவது சாபமிட்டி ரூக்கலாம், அதை எடுக்க மந்திரவாதியிடம் அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்று அம்மா யோசித்தார். அந்த முயற்சிபலன் கொடுக்காதபோது, செகுலேவை இராணுவத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அது 1992ம் வருடம். போஸ்ஸியா போர் உக்கிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப்போது இராணுவத்தில் சேர்த்தால், அவன் நிச்சயம் போருக்குச் சென்றாக வேண்டும்.

அந்நாட்களில், புதிதாக இராணுவத்தில் சேருகிற வீரர்களுக்காக விருந்து கொண்டாட்டம் நடைபெறும். செகுலேவின் பெற்றோர், டச்சம்பார்மாதம் ஒரு ஒம்புநாளில் அந்த விருந்துக்கு ஏற்பாடுசெய்திருந்தார்கள். இருநாறு விருந்தினர்கள் கலந்துகொள்வார்களென்றான் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் செகுலே சபைக்குச் சென்றான்.

அதுகுளிர்காலம்; சாயங்காலம் 4 மணிக்கு சூரியன் மறைந்தபோது, வீடுதிரும்பினான். தனக்கு என்ன நேருமோ என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் உறவினர்கள் வீட்டிற்கு வந்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தான். அவனுக்காக வைக்கப்படுகிற விருந்தில் அவன் கலந்துகொள்ளவில்லை என்கிற பெயரும், மூத்த பேரனாக மரியாதையுடன் நடக்கவில்லை என்கிற பெயரும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தான்.

அவனுடைய தாத்தா முற்றிற்கில் நின்றார்.

“விருந்தினர்கள் வந்தார்களா?” என்று செகுலே கேட்டான்.

‘இல்லை’ என்று தாத்தா சொன்னார்.

“இல்லையா?” “இல்லை”

“என் இல்லை?” “எனென்று யாருக்கும் தெரியாது” என்று சொன்னார்.

பிறகு விருந்தினர்கள் வர ஆரம்பித்தார்கள். “என் எல்லாரும் இப்போது வருகிறீர்கள்?” என்று செகுலே கேட்டான்.

“5 மணிக்கு பிறகு வாருங்கள் என்று யாரோ எங்களிடம் சொன்னார்கள்” என்று எல்லாரும் ஒன்றுபோலச் சொன்னார்கள். “யார் சொன்னார்?” என்று செகுலே கேட்டான்.

யாரென்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. அந்தச் சமயத்தில், தேவன் தன்னைப்பாதுகாப்பார் என்று செகுலே புரிந்துகொண்டான். இராணுவத்திற்குச் சென்றான்.